

зчакъ « за Славенитѣ и Българитѣ, » че « Щѣше
 « да ѣ крайно интересно за нѣкого да земне да
 « изслѣдува подробно промѣненіята, близоститѣ и
 « отношеніята на по-отличнитѣ нарѣчія отъ Славен-
 « ския езикъ, тѣй сѣщо, какѣто и да испита осо-
 « бенноститѣ и изящноститѣ на онзи благороденъ
 « и великолѣпенъ старъ езикъ на древнитѣ Бълга-
 « ры, наричанъ ѣще и Старо-славенскій и Черко-
 « вно-Славенскій, — тържественнитѣ и благозвучны
 « тонове на който възбуждатъ вѣсторгъ и онаяване
 « на милионы души, като имъ прогласава чуднитѣ
 « дѣянія и живота на Оногозъ, който ѣ пострадалъ
 « за да спасе страждущитѣ. Но да са достигне до
 « такѣвзи единъ резултатъ, изысква са много време
 « и дългы трудове. А за насъ сега ѣ достаточнo
 « да кажемъ, че разнитѣ вѣтви на Славенскія е-
 « зикъ представляватъ по-малко разнообразіе отъ
 « колкото между разнитѣ вѣтви на латинскія езикъ,
 « и че колкото и да сѣ тѣ различни, пакъ сѣко
 « едно нарѣчіе представлява удивителна способностъ
 « за развитіе и обработване, които не падатъ долу
 « отъ днешнитѣ Европейскы езыцы. »

Да додимъ сега и на Етнографическата статисти-
 ка на славенското племе, която и до днесъ съ-
 ставя за ученитѣ камъкъ за препрѣвяване. « И дѣй-
 ствително, казватъ Пыпинъ и Спасовичъ, (¹⁸) не е
 лесно да са пазначѣтъ цифритѣ, които могатъ вѣрно
 да опредѣлѣтъ неговитѣ статистически отношенія:

(¹⁸) « Обзоръ исторіи славянскихъ литературъ. С. Пе-
 тарбургъ 1865. »